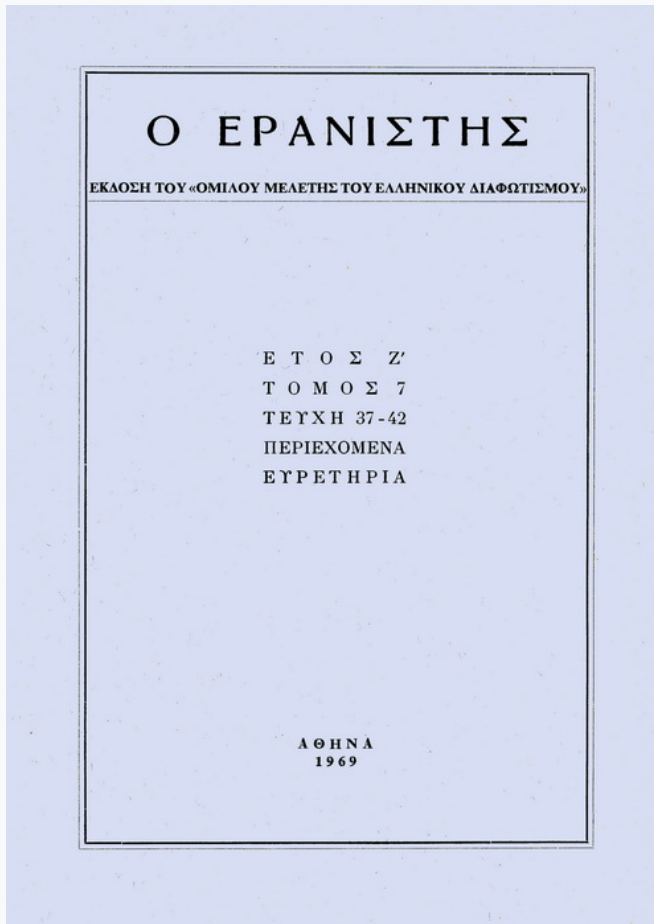

The Gleaner

Vol 7 (1969)

Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποιήσε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθούπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Α. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ κ. Α. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τὶς βινιέτες τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τὶς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοσις θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεσις τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοσις τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρβλ. ἐκδοσις Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολη 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ καὶ ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβασις στὸ κείμενο, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιο Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιο Θ'". Ὡστε, εἴτε ἡ ἐκδοσις ἐγίνε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφο, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοσις ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερο εἶναι νὰ ἐγίνε κατὰ τὴν πρώτη παραμονὴ του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνον δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσί του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρη φορά πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ τὴν πίστη στὴν ἔνοπλη ἐξέγερσις. Λίγο ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸ κείμενο τὴν ἴδια ἐποχὴ πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριον — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπη προσπάθεια. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάστασις καὶ ἀγαθαγγελισμὸς. Ἴσως πάλι ἀργότερα νὰ ἀποκηρύξε σιωπηρὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιο «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖο Μαρκιδ. Πούλιου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριο τοῦ 1796, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικὲς γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπές καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνῶρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῆ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικώτατο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Λημνῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικὰ*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες ποῦ δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγιον, καὶ πιθανότατα κληρικόν, ἐκδότην παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὰς γραφεὶς τῶν ἄλλων χειρογράφων ποῦ εἶχε ὑπόψη του, καθὼς καὶ τὶς γραφεὶς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνον ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσιν τοῦ Ἀγαθαγγέλου, ποῦ καὶ ὡς διδῆλον κυκλοφόρησε μὲ μικρὰς παραλλαγὰς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρρος τεράστιον ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸν ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενον τὸ ἴδιον δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανόησις, ἔλλειψις εἰρημῶν καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιον καλύτερον μέλλον. Οὔτε λέξις γιὰ τὸ περίφημον «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποιον ἀπὸ Θεοῦ δοθέντα. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιον, ἀντίθετα πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριον στόχον τὴν Γερμανίαν καὶ τὶς «αἰρετικὰς» θρησκευτικὰς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕψος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς; Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀναγνώστες μὲ θαυμαστὰς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιον Ε' γιὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴν τῶν Ἰσμηλιτῶν — ποῦ ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὁ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπὴ σύνταξιν καὶ κοφτερά. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψη του ὁ Σολωμός. Γιὰ τὴν πιστεύω πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕψος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴν του.

13. Κουρίλας, ὁ. π. Ἐραϊκὰ ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ὁ Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ εἶναι παρέμβλητοι στὸ ἔντυπο, ἀπὸ ὅπου πέρασαν καὶ στίς ὑπόλοιπες ἐκδόσεις, ἐνῶ λείπουν ἀπὸ τὰ περισσότερα χειρόγραφα — γιὰ νὰ δώσουν τέτοια διάδοση καὶ ἀξία στὸν Ἀγαθάγγελο, ὥστε καὶ μόνο τὸ ὄνομά του νὰ φορτισθῆ μετὰ τὸ μυθολογικὸ θάρος ποῦ τὸ κράτησε ὡς τις μέρες μας.

Νομίζω πὼς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στὴν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σὰν κάτι τὸ μαγικόν, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, ποῦ ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίζεται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μετὰ τις ἐπιπτώσεις. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια ποῦ δηλώνουν τὴ σκέψη, παρὰ ἀποκτοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογικὴ) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μετὰ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίον, χειρόγραφο ἢ ἔντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μετὰ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μετὰ τὸν περίφημον μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ ποῦ ἓνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ νὰ ἀνδρωθῆ, μετὰ ὅπλο τὸν Ἰουτικοφερμένο ὀρθὸ λόγον, ἔσοι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀπὸ κ α λ ὕ ψ ε ω ς γνώση ὀπλιζόνται μετὰ τις προφητεῖες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενον ποῦ γράφτηκε γιὰ θρησκευτικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικοὺς ἀγῶνες.

Ἀλέξης Πολίτης

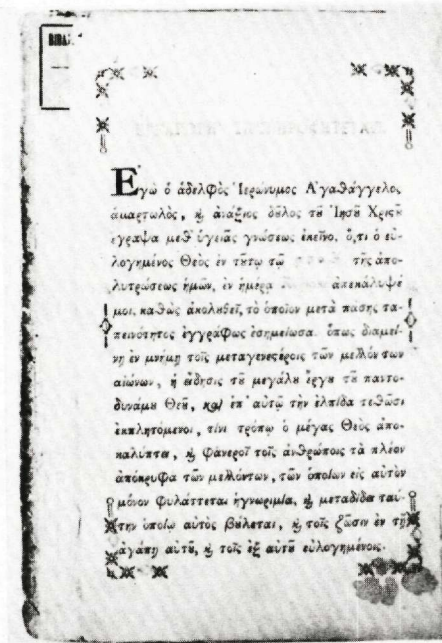
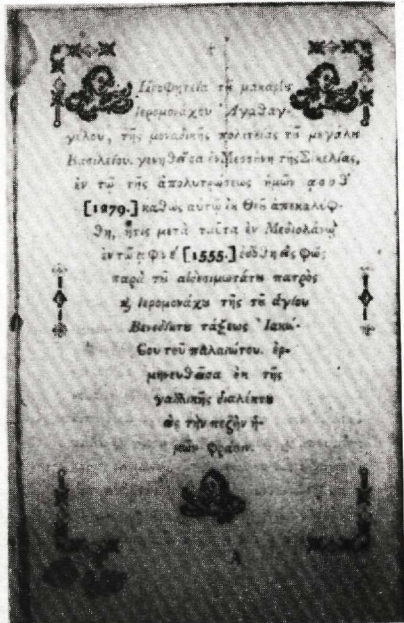
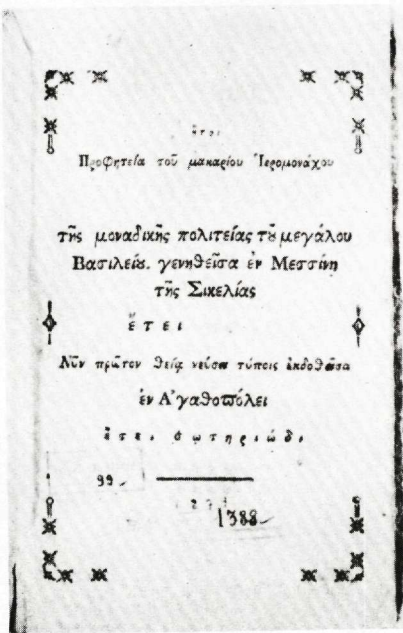
14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνονται λόγοι γιὰ ὁμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στὴν ἐκκλησία τὸ βιβλίον τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸν ἐπέρασε, ὅχι βέβαια μετὰ τὴν

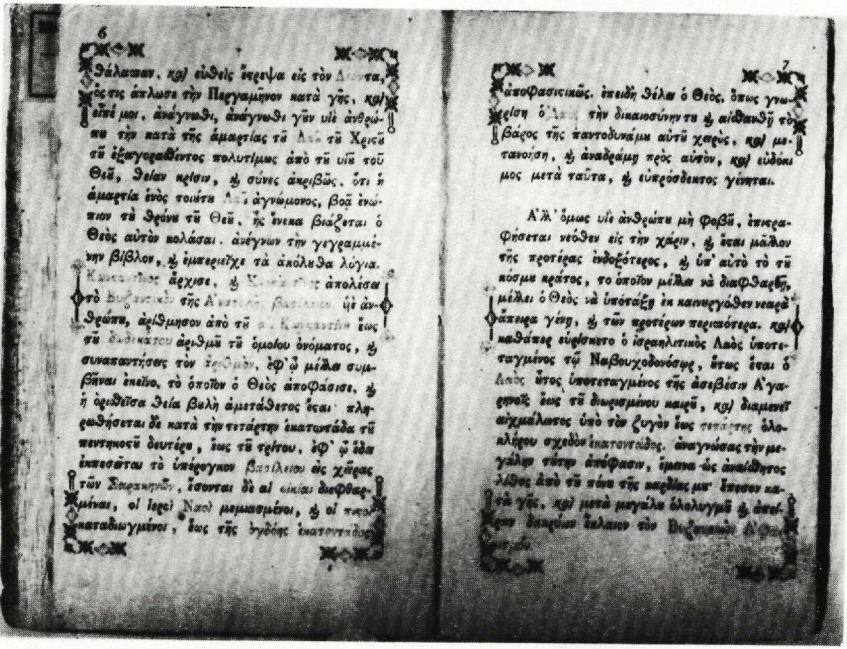
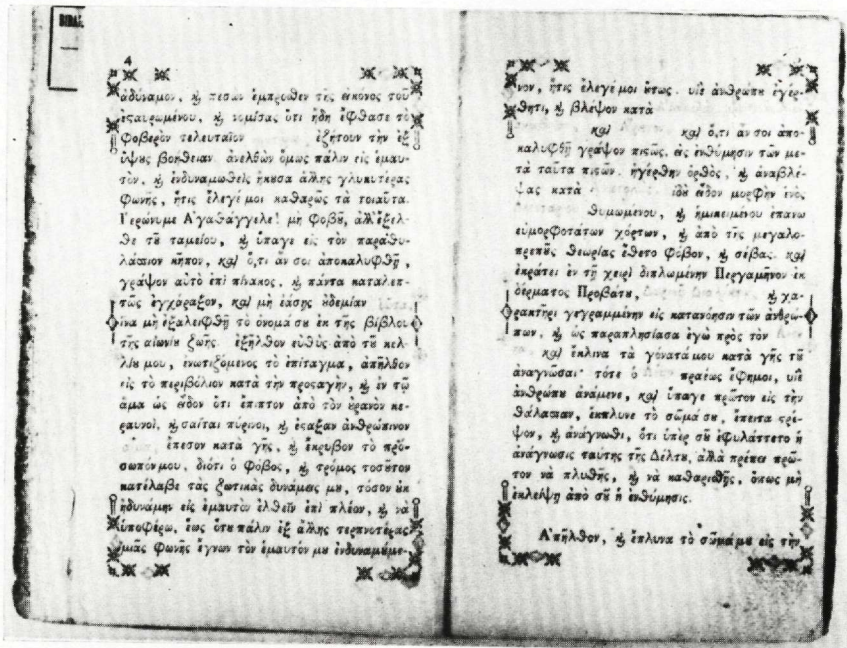
κατανόησή του ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή ποῦ ἔκανε ἓνα βιβλίον σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλιν».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτον καὶ τὸν Παπουλάκη βλέπε: Μπάμπη Ἀννίνου, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, Ἀθήναι 1925, σελ. 377-481.

Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

Εἶτα ἐξῆρσας ἀπὸ τιν Φωνὴν ἑὸς αἰδου-
 σιματώτη γραλαίῃ, ἢ ἀναβλήσας ἄδον ἑνα
 ἡγεῖται μακρολευκόνεσσιν, ἢ ἰλοπρόσωπον, ὡς
 ἀκτιβολῶντα. ἕτος ἡ ἰατο τῆ δεξιῆ μου ὤμου,
 ἢ εἶπε μοι ἐμῆς. ἔγχε υἱὸν ἀνδρῶν, καὶ
 βλεῖον πρὸς ἢ ὁτι ἢ ἀνδρῶν, γραῖον
 αὐτὸ εἰς ἀταμίσην τῶν Μεταγενεσῶν ἐν τῶν
 πικρῶν τῆ ἰγῶν ἔγχεσθαι ἢ ἔπεσον
 ἔμπροσθεν τῆ σεβασμῆ ἐκείνη ἡγεῖντος, ὡς
 λαβῶν με τῆ χειρὸς, ἔστρεψε με πρὸς
 ἢ παραπίνα ἑλαλέμοι ἦτος.

Αγαθαγγελε, ὄλε τῆ Θεῖ, οὐρεῖον
 ταυτην τῆν ὄρασι με ἐκείνης τῶν
 ἀναίτηον τὸ πνεῦμα σου, ἀκόησαν τὸ ὄραμα
 τῆ ἰατο καὶ ἢ ἔνοησον, ἔπερ
 ἐκεῖ λείπει εἰς τὸ ἀνακληρωμά τῆ ὄραλομένου
 ἐν τῆ ἰδῶν καὶ συμβῆσαι. ἔπειτα ἀνοήροτον
 ἑαυτοῦ τῆ ἰατοσῆ τῆ ἰδῶν τῆ ἰατοσῆ ἢ πα-
 ραβαλε τῆ ἀποκαλύψῃσιν μεθ' ὧν ἐκείνοι ἔ-
 δον καὶ ἔπον, καὶ ἔγραψαν πρὸς τὸν ἑβραϊσῶν
 λαόν, ἢ γράψῃσιν αὐτὸν αὐτῶν αἰτίας, πρὸς τῆ
 ὄρασιν τῶν χρεωνίωμεν τῶν ὄρατον ἔφ ἄ-

κείνῳ αὐτῷ αἵματι ἐξηγγασαν, καθὼς ἡ διατα-
 χῆς σοι Φανεροῖ ἢ διδάσκουσιν, ἵνα μὴ ὑπερ τῆ
 μέλλοτος ἀμφιβάλῃς. ἀνέβλεψα τὸ λοιπὸν
 πρὸς ἢ ἐν τῶ ἄμα ἔδον ἐν τῶν κυμάτων
 τῆς θαλάσσης, ἢ ἐξήρχετο μάχας τῆς τερατώ-
 δης, λευκὸς ἢ ἀπίεργος αὐτῆ χρω-
 ματισμῶν πολλοῖς χρωμασῶν ὡς πεποικιλμένοι
 κηλῶν, ὡς εἶχον ὄματα πυροφόρα, ἢ ἐν τῆ
 μετώπῃ αὐτῆ ἐξήρχοντο δύο ὄρα κέρατα, ὡς
 κἀκεῖ πετυρωμένα, ἢ μεταξὺ τῶν δύο κερ-
 ῶν ἐν εἰς ἀσῆ ἐπὶ τῶ μετώπῃ τῶν δια-
 ὄραζων ἢ εἰς δεικνύων τῆν ὄρασι τῶ ἀνδρῶν.

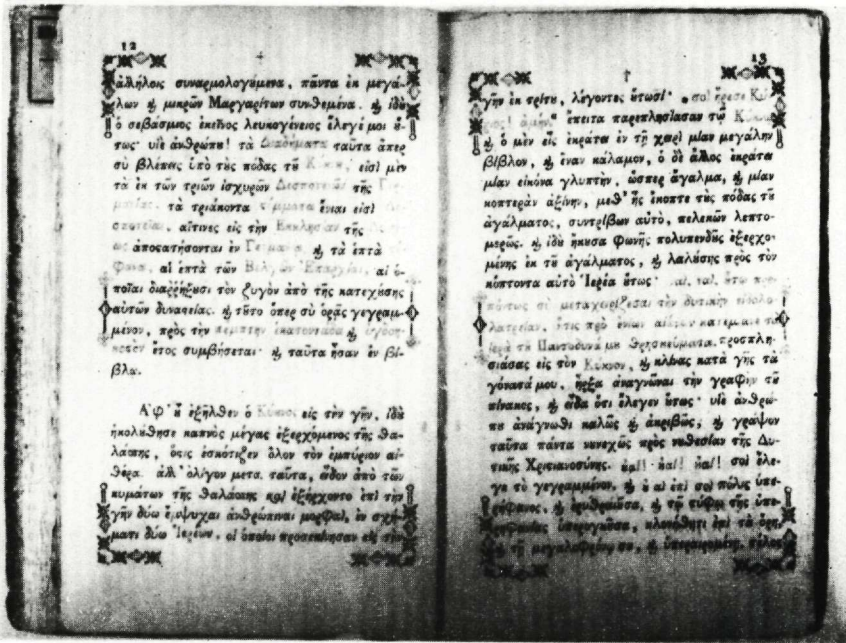
Ἐκατεῖ οὐ ἐν τῶ ἴσῳφῃ ἐὰν ἴσῳφῃ
 ταῖσιν περὶ τῶν ἴσῳφῃ ἐν ἡ χάριτας προβαίνον,
 μακρῶν πηχῶν ἑνῶν, ἢ πλατῶ πηχῶν ἑπτά, ἢ
 τῆν γεγραμμένον λατινῶν χαρακτήρι μετὰ ἀν-
 δρῶν τῆ ἰατοσῆ ἢ Μερβῆσιν μετρηεῖται τὰ
 λόγια, ἀπὸς ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν τῶ ὄρα αὐ-
 τῶ Ἀγαθαγγεῖλο, ὡς ἰσχυρισμῶν αὐτὰ κα-
 τὰ τὰ ὄρα εἰς τῆ ἀποκαλύψῃσιν.

Ἐδῶν ὑπὸ τῆς πόδας τῶ Κωνσταντῖνου

Ἡ βασιλικὴ ὄρα ἡ μεγάλη, ἢ ἑλαμπος
 καὶ τῶν πολλῶν πολυτίμων λιθῶν, ἢ εἶχε κα-
 τὰ τῆν ἰατοσῆ τυκόμενον ἐν χοίλειον ἀπὸ τῆ λα-
 τινικῆ ἀλφασθῆτι, μελανῶ τῶ χρωματι ἢ ἰδῶ
 ἄδον, ὅτι ἐν τῆ Περγαμῶν κρενδῆσῆσιν ἦγῃν
 ἐπρόδεται, καὶ ἄδον τὸ γεγραμμένον ὡς
 τεχῆσῆσται ἐν κῆδον εἰς υἱὸς ἀνδρῶν, ἢ ἰδῶ
 Μοιχαῖος μετὰ καυῆς βίβλου ἢ καλλῆμου
 σινοδουμένους παραγένετο. ἢ ὁ σατανῆς ἡγε-
 μῶν ὑπερσῆσῆσται τῶν ἐπιχειρημάτων ἑαυτοῦ,
 καὶ ἰδῶ ὁ ἰμπεράτορ ἐν ἰτολίκα αὐτὸν κατα-
 ὄβαλεν, ἢ ἰδῶ ὁ ἰνικῆς Μοιχαῖος συνδοματῆ
 ἐξ ἀπείρου λαῶν, ἢ κατακαῖσιν τῆν ἰατοσῆ
 πόλιν, συνδῆσῆσται ὄραμῆς, ἢ ὄραμῆς, ἢ ὄρα
 περὶ τῶν ἐν ἰδατοῦ αὐτῶ ἀντικῆν. ὄρα τῆ
 διαφθορῆν ὁ Μοιχαῖος ἀδουατῶν ὄρα ἡσῆσαι, ἢ
 ἰδῶ ἄδον τῶν ἰμπεράτορα ἀνοήσῆσῆσται τῆν πορ-
 φῆσαν ἢ τὸ δῆδῆμα ἢ ἰδῶ αὐτὸς διαμερίζον-
 τὰ δύο βασιλικῆς ἰατοσῆ, μετῆλθεν αὐ-
 τῶν τῶν κορων εἰς κατ ἰδῶν διαγωγῆν, ἢ ἰδῶ
 ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀπόχος τῶ ἰσπανικῆ διαδῆματος
 κληθέντος ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἀπέ-
 ὄρα ἰσχυρισμῶν Καίσαρ εἰς τῆν Γερμανίαν. ἰσχυ-

Ἔτα ἔδον ἢ εἰς τῆν Δέλτον, ἢ ἔλεγει ἦτος. ὑπὸ
 ἀνδρῶν, ἐπὶ δύο ἰατοσῆ τελειωθῆσῆσται ἢ
 ἡγεῖται τῆ κρηταιωτατῆ τῆν οἰκῆ. εἶτα ἐν Γερ-
 μανίῃ σχεδὸν μετ ὄρατον ὄρατον διασῆσαι, τε-
 λος πάντων τελειῖται, ἢ διὰ δύο ἰατοσῆ, ἢ
 εἰς τῆν διαδοχῆν τῆς ἀνεμῆς Μεγαλιότητος.
 ἔπειτα κρηταιῖται εἰσελευσῆσται.

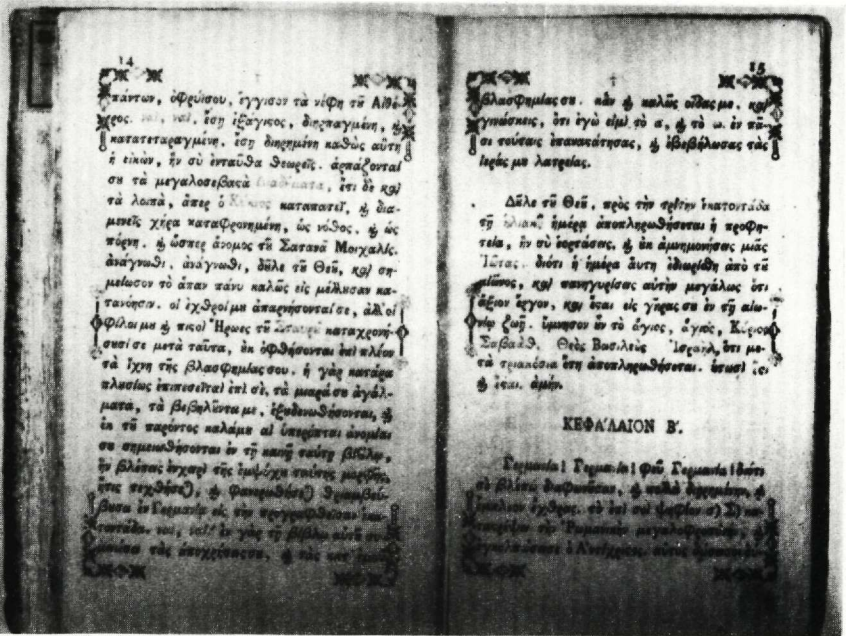
Ἐγὼ ὄρασῆσται τὰς κρηταικῆς ἐκείνης ἀ-
 κεῖλας ἐν τῆ Δέλτῳ, ἑλασῆσαι κρηταικῆς! ἀλλ
 εἰς ματῆν ἰδακῆσον, ἢ ἰδῶ εἰς τῆν ἰατοσῆ ἰγγί-
 ὄρασῆσαι εἶπε μοι ἰδῶ, ἰδῶ υἱὸν ἀνδρῶν! ἕτος ὁ
 ἐξ ἑλαίας βλασάνων ἀλάδος, ἦτος ταχῆως ἐξ-
 ἠρῆσῆσται. ἢ μὴ ἀπλῶς, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ἐξ-
 ἠρῆσῆσται, ἢ ἰβληθῆ εἰς πῦρ, ἢ ἑκείνη τῆ πρώτῃ
 Διαδῆματος ἢ ἐν (1), ἑκείνη δὲ τῆ δευτέρῃ
 ἢ ἐν (2), ἢ ἑκείνη τῆ τρίτῃ ἐν (3), ἄδον
 ἑκείνη τῆ Διαδῆματα παρῆμοια, ὡς καπο-
 ἰοτερα, ἢ ἢ ποσῆτον πολυτελεῖ, ἢ ἰατοσῆς ἐφ
 ἐπὶ ἐκῶν αὐτῶν ἦσαν τῆς ἰατοσῆ μελανῶ, ἐν
 ἰσ, ἐν β, ἢ ἐν η, ἢ περὶ αὐτὰ ἦσαν κατὰ γῆς
 ἢ μικρότερα εἰρηματα περὶ τῶν τεκῆντα σχεδῶν
 ἀνδρῶν. ἔπειτα ἐν αὐτῶ ἄδον ἑστὰ σφραγῆ-

12
 ἄλλος σωματολογαμα. πάντα ἐν μεγα-
 λων ἢ μικρῶν Μαργαρίτων συνδεμένα. ἢ ἰδι-
 ὴ οὐραβασμος ἰκθῆος λευκογόνους ἔλγει μοι ἔ-
 πως υἱὸς ἀνδρῶν! τὰ διαγράμματα ταῦτα ἀπὸ
 οὐ βλεπας ἐπὶ τὰς πόδας τῆ Κ κ κ κ, εἰ μὴ
 τὸ ἐν τῶν τριῶν ἰσχυρῶν Διαποικίᾶς τῆς Γε-
 ρουσίας. τὰ τελευτῶτα ἑμματα ἔκαστα εἰσι
 οὐραβασμοί. αἱ τινες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς
 ἀποκατήσονται ἐν Γερμανίᾳ ἢ τὰ ἑπτά
 Φοιν. αἱ ἐπὶ τῶν Βελγίων Ἐκκλησίαι, αἱ ὅ-
 ποια διαζήτησον τὸν ζυγὸν ἀπὸ τῆς κατεχόμε-
 νῶν αὐτῶν δυνατείαις. ἢ τῆτο ὅπως αὐτὰς γεγραμ-
 μένους, πρὸς τὴν ἐπιτελεῖται ἰκανοποιῶν ἢ ἕξου-
 σίας ἐπὶ τοῦ συμβήσεται ἢ ταῦτα ἦσαν ἐν βί-
 βλαι.

Α' Φ' ἢ ἐξήλθει ὁ Κύριος εἰς τὴν γῆν. ἰδὲ
 ἠκολούθησε παρὸς μέγας ἐξερχόμενος τῆς Θα-
 λασπῆς, ὅπως ἐποικήσῃ ἅλῳ τὸν ἑμπύριον αἰ-
 θῆρα. ἀλλ' ἄλλῃ μετὰ ταῦτα, ἔδωκε ἀπὸ τῶν
 κερμάτων τῆς Βασιλείας καὶ ἐξήρχετο ἐπὶ τὴν
 γῆν διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἀνδρῶνται μαρτυρῶν ἐν σχη-
 ματι διὰ ἰερέων. οἱ ὅποιοι προσετίθησαν εἰς τὴν

13
 γῆν ἐν τῆσιν, ἄγροτες ὄντων. καὶ ἔπειτα Κ
 ἔπειτα παρεληφθῆσαν τῶ Κ κ κ κ
 ἢ ὁ μὲν αὐτὸν ἱεράτα ἐν τῇ χειρὶ μίαν μεγαλή-
 βιβλον, ἢ ἑνὶ πάλαιον, ὁ δὲ ἄλλος ἱεράτα
 μίαν εἰκόνα γλυπτῆν. ὡς περὶ ἀγάλμα, ἢ μίαν
 κοπιετῶν ἀξίον, μὴδ' ἦς ἴσαστε τὰς πόδας τῶ
 ἀγάλματος, συστηθῆναι αὐτὸ, πικρῶν λεπτο-
 μερῶν. ἢ ἰδὲ ἦκουσεν Φωνῆς πολυφωνῆς ἐξερχο-
 μένης ἐκ τῆ ἀγάλματος, ἢ λαλοῦσας πρὸς τὸν
 κἀπὸντα αὐτὸ ἱερέα ὄντος. καὶ ταῦτα ὅσα πε-
 ρὸς αὐτὸν μεταχρῶσθαι τὸν ἀνακτῶν εἰκόνα
 λατρείας. ἔτις πρὸς τὴν αἰτίαν καὶ ἰερέων τῶ
 ἐπὶ τῆ Πατριάρχῃ καὶ Ἐπισκοπείᾳ. προσλη-
 σίας εἰς τὸν Κ κ κ κ, ἢ ἄλλως κατὰ γῆν τὰ
 γόνωσά μου. ἔτις ἀναγῶνται τὴν γραφίαν τῶ
 αἰσῶν, ἢ ἔτις αὐτὸν ἔλεγον ἔπος υἱὸς ἀνδρῶ-
 ν ἀναγῶνται μὴδ' ἢ ἀναβῆναι, ἢ γραφίαν
 ταῦτα πάντα κενῶς πρὸς τὴν ἐπιτελεῖται τῆς Δι-
 κτύου Χριστιανοσύνης. καὶ! καὶ! καὶ! οὐδὲ
 γὰρ τὸ γεγραμμένον. ἢ ὁ αἰετὶ αὐτὸν πῶς ἔσε-
 ῖται. ἢ ἑπιτελεῖται, ἢ τῆ τῆσιν εἰς τὴν
 ἐπιτελεῖται ἰκανοποιῶν, κἀπὸνται ἔτι τὰ ἑπτά
 ἢ τῆ μεγαλοβασμῶν, ἢ ἕξουσιαι.

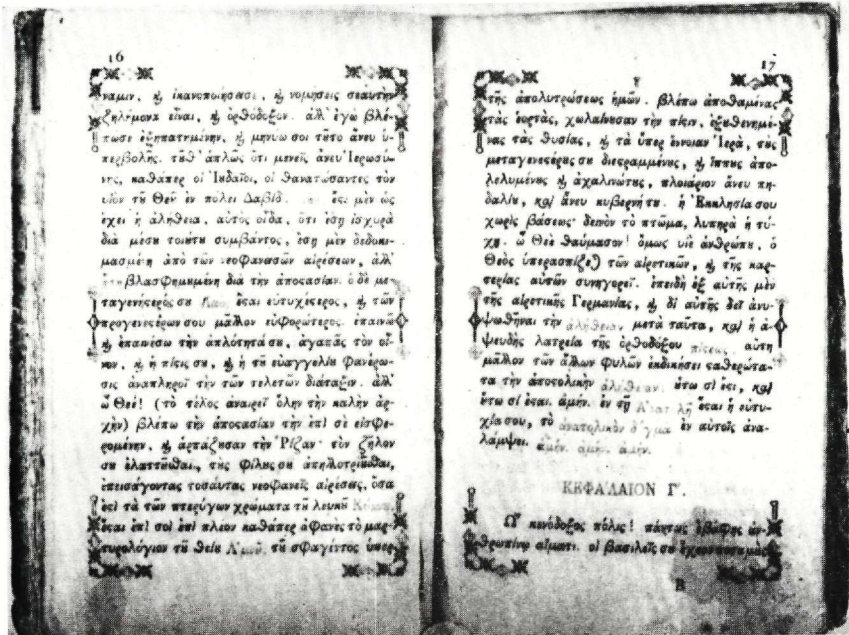
14
 πάντων, ὀφείλουσιν, ἔγγισσον τὰ νύμφη τῶ Αβρα-
 ἤρας. καὶ, καὶ, ἐπὶ ἱερατικός, διαπραγματῆς, ἢ
 κατατεταραγμένη, ἐπὶ διακρίτη καδῶς αὐτῆ
 ἢ εἰκόν, ἢν αὐτὴ αὐτῶν Δευτέρῃ. ἀναζῶνται
 οὐ τὰ μεγαλοβασμῶν ἀναζῶνται, ἔτι δὲ καὶ
 τὰ λαπῶ, ἀπὸς ὁ Κύριος καταποτῆ, ἢ δια-
 κρινῆς χεῖρα καταφρασημένη, ὡς τοῦτος. ἢ ὡς
 πῶρῃ ἢ ὡς ἀποκτῆ ἄνομος τῶ Σατανα Μαργαρί-
 ἀναγῶνται, ἀναγῶνται, ἄλλο τῶ Θεῷ, καὶ σπ-
 μελοσὸν τὸ ἀπὸ πάντων καλῶς εἰς μέλλουσαν κα-
 ταφῶσιν. οἱ ἰχθῶροι μὴ ἀπαρησῶνται, ἀλλ' οἱ
 Φίλοι μὴ ἢ πῶρῃ Ἦρωες τῶ Σατανα καταχρῶν-
 σῶνται μετὰ ταῦτα, ἐν ὀφείδῶνται ἐπὶ ἄλλοις
 τὰ ἰχθῆ τῆς βλασφημίας σου. ἢ γὰρ κατὰ
 πλῆθος ἰκανοποιῶνται ἐπὶ σὲ, τὰ μικρὰ σου ἀγῶν-
 ματα, τὰ βιβλιότυπα μὴ. ἰσχυροὶ δὲσονται, ἢ
 ἐν τῶ παρὸντος καλέμα αἱ ἰσχυροὶ ἀνομιῶν
 οὐ σπρηνῶσονται ἐν τῇ κατὰ ταύτην βίβλῳ,
 ἐν βλεπῶν ἰσχυρῶν εἰς τὴν ἕξουσιαν μαρτυρῶ-
 νται περὶ τῆς, ἢ ἕξουσιαι τῆς ἕξουσιαι
 βίβλαι ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὴν σπρηνῶσονται ἰκα-
 νοποιῶνται, καὶ! ἐν τῇ γῆν τῆ βίβλαι αὐτῶν
 ἰκανοποιῶνται εἰς ἀναζῶνται, ἢ ἕξουσιαι

15
 βλασφημίας σου. ἀπὸ ἢ καλῶς αἰσῶν. καὶ
 γινώσκεις, ὅτι ἐγὼ εἶμι τὸ α, ἢ τὸ α ἐν τῶ
 οἱ ταύτας ἰκανοποιῶντας, ἢ ἰσχυροὶ τὰς
 ἱερέας μὴ λατρείας.

Ἄλλο τῶ Θεῷ, πρὸς τὴν ἑστῆν ἰκανοποιῶνται
 ἐν τῶ Θεῷ, ἡμέρῃ ἀποκαλυφθῶσονται ἢ προφη-
 τεῖα, ἐν τῶ ἰσχυροὶ, ἢ ἐν ἀνομιῶντας μῆς
 ἱερέας. ὅσοι ἢ ἡμέρῃ αὐτῶν ἰκανοποιῶνται ἀπὸ τῶ
 αἰσῶν, καὶ σπρηνῶσονται αὐτῶν μεγάλας ἐπὶ
 ἕξουσιαι, καὶ ἔτσι εἰς γινώσκεις ἐν τῶ αἰ-
 σῶν ζῶν. ἰκανοποιῶνται ἐν τῶ ἄλλοις, ἄλλοις, Κίριος
 Σαβαθῶ. Οὗτος Βασίλειε ἱερέων, ὅτι τὰ ἑπτά
 τὰ τριμῶσονται ἐπὶ ἀποκαλυφθῶσονται. ἔτσι! ἐπὶ
 ἢ ἔτσι, ἀπὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Γερμανία! Γερμανία! Φῶς Γερμανία! ἔτσι
 ἐν βίβλαι διαφωτισῶνται, ἢ καλῶς ἰκανοποιῶνται, ἢ
 ἰκανοποιῶνται ἐπὶ τῶ αἰσῶν ἐπὶ τῶ
 ἰκανοποιῶνται ἐπὶ Γερμανίᾳ μεγαλοβασμῶν
 ἰκανοποιῶνται ἰκανοποιῶνται ἰκανοποιῶνται

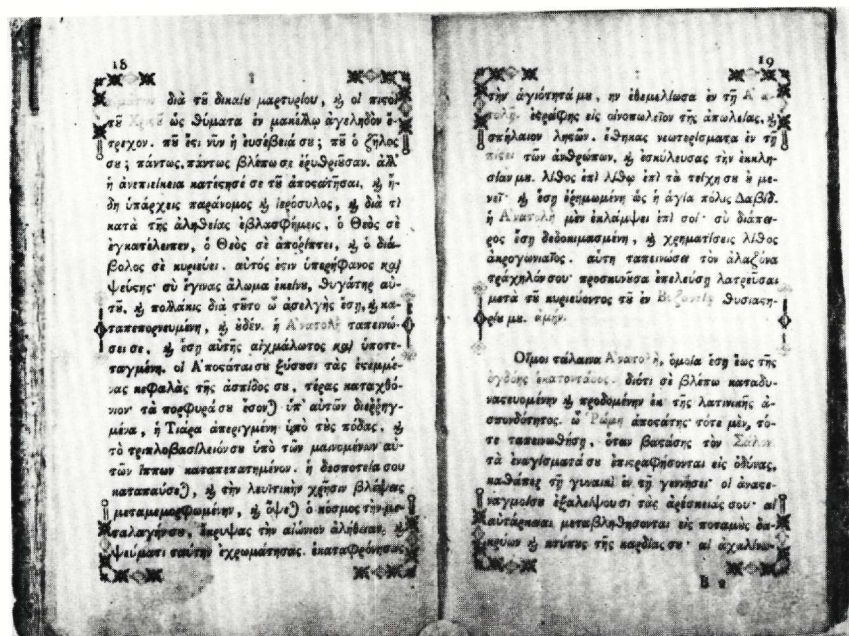

16
 ραμιν. η ικανοποιουσαι. η νομοσεισ σαυτην
 ηλμουσ ειναι. η εφθορεζου. αλλ' εγω βλε-
 πωσ ελπατικωσ. η μετω σοι τυτο ανει υ-
 περβολη. τωδ' απλωσ οτι μενη ανει Ιερωσι-
 ιτισ. καβαττεσ οι Ιεδαυι. οι θανατωσαντεσ τον
 υιον τησ θεσ εν πολει διαβιδ. ο ιει μεν οσ
 εχει η αληθεια. αυτοσ οιδασ. οτι ιση ισχυρη
 δια μωσ τοιωτα συμβαντωσ. ιση μεν δεδομη-
 μασιη απο των νοφωσανωσ αιρεσων. αλλ'
 βλασφημιανη δια τησ αποκασιαν. ο δε με-
 ταγενεσθεσ σε ηωσ εσαι ευτυχιστοσ. η των
 προγενεσθων σου μαλλον ευφωστωτεροσ. ικανωσ
 η ικανωσ τησ απλοτησ εν. αγαπασ τον οί-
 κωσ. η η πικρ σεν. η η εν ευαγγελιω φανερω-
 σικ ανακληρωσ την των τελων διαταξιν. αλλ'
 ω θεε! (το τελωσ αναγεισ ολησ την καλην αρχην)
 βλεπω τησ αποκασιαν την επι οι εισφε-
 ρωμενη. η αρχεζωσαν την Ριζαν τον ζηλον
 σεν ελαττωσαι. της φιλικωσ απλοτησ ωσται.
 ιπιστωγωσασ τοσ αυτωσ νοφωσικησ αιρεσασ. οσα
 ιει τα των πετεργων χρωματα τη λευκω κηρωσ.
 δεκασ ιει σοι ειναι κλων καβαττεσ αφαντεσ το μα-
 γικωλογωσ τησ θεεσ Αμασ. το σφραγιτωσ υπερ-

17
 της απολυτωσεωσ ημων. βλεπω αποθωμιασ
 της ιουδα, χαλαρωσαν την πικρ εφθωρησικησ
 της τωσ θυσιασ. η τα υστερ ιουωσ Ιερωσ. εως
 μεταγενεσθεσ σε διετραμμενωσ. η ιπικωσ απο-
 λευμεινωσ η αρχαλωτωσ. πλοσισον ανει πη-
 δαλιη. και ανει κυβερνησεν. η βασιλεια σου
 χωρησ βασιωσ. δεπον το πτωμα. λιπησ η τυ-
 χη. ω θεε θαυμασον! ομοσ υει ανθρωπωσ. ο
 θεωσ υπερσπηξωσ των αρετικων. η της κακ-
 σεριασ αυτων συνηγορει. ικαδι ελ αυτησ μεν
 της αρετικησ Γερμανιασ. η δι αυτησ δει αν-
 τρωπωσ την αληθεια. μετα ταυτα. και η α-
 φεικησ λατρεία της εφθορεζουσ πικρ αυτη
 μαλλον των ελλωσ φυλων ενδεικωσισ εαδερωτα-
 τα την αποστολην αληθειασ. οτω σοι ιεισ. και
 ετω σοι εσαι αμην. εν τη Αμασ ησ. εσαι η ευτυ-
 χισ σου. το σφραγιτωσ εδ' ημωσ εν αυτωσ ανα-
 λαμψη. αυτωσ αυτωσ αμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ω κινωδοσ πολασ! παντωσ ιουδασ εν
 εφρωτησ αιματι. οι βασιλεωσ σεν χρωστωσικωσ

18
 δια τα δικασ μαρτυριου. η οι πικρ
 τησ Χριστου ως θυματα εν μαυλιω αγελθον ε-
 στειχον. πυ ιει νωσ η ιουδαβια σου; πυ ο ζηλωσ
 σε; παντωσ. παντωσ βλεπωσ ενεφθωσασ. αλλ'
 η αντικειμενα κατιρεσ σε τησ αποσπεισσαι. η η
 δη υπαρχικωσ παρνομοσ η ιερουσολωσ. η δια τι
 κατα της αληθειασ ιβλασφημικωσ. ο θεωσ σε
 εγκωστικωσ. ο θεωσ σε απορηνει. η ο δια-
 βολωσ σε κωσικωσ. αυτοσ εσιν υπεφθωσικωσ και
 ψευδικωσ. οδ' γνωωσ αλωμα ιωκωσ. θυγατηρ αυ-
 τωσ. η πολωσικωσ δια τυτωσ ωσ ασελησ εση. η κα-
 ταπεπορευμενη. η οδωσ η Ανατολησ ταπεινω-
 σαι σε. η εση αυτησ αιχμάλωτοσ και υποτι-
 ταγησ. οι Αποκασιωσιν ζισωσι τωσ ιουδαμ-
 ιασ κεφαλασ της ασπιδοσ σου. τηςσ κωστωχθω-
 νωσ τα ποσφωσασ ενωσ (εν αυτων διετηγη-
 μενα. η Τριασ απετηγημησ υπο τησ ποδοσ. η
 το τραβασβωσλιωσ ενωσ των μαωσμενωσ αυ-
 των ιπικωσ κατακατωμενωσ. η εσωστωσικωσ σου
 καταπαυστωσ. η εση λευτικωσ χρωσικωσ βλεπωσ
 μεταμωσφωσικωσ. η ελωσ ο κωστωσ τησ μα-
 κρωσλαγησ. ιερωσικωσ την αιωνιωσ αληθειασ. η
 Αιμασισ σουτησ χρωσικωσ. ιωστωσφωσικωσ

19
 την αγιωτητα μου. η ιεμελιωσασ εν τη Α
 εφρωσ. ιερωσικωσ εισ ανωστωσικωσ της απωλειασ. η
 σελωσικωσ ληρωσ. ιθωσικωσ κωστωσικωσ εν τη
 πικρ των ανθρωπων. η ιουδαικωσ την εκκλη-
 σιασ μου. Αθωσ ιεισ Αθωσ ιεισ το τεχησ η με-
 νει. η εση εφρωμεινησ ως η αγια κωσικωσ διαβιδ.
 η Ανατολησ μεν εκλιμει ιει σοι. οδ' διαπο-
 ρωσ εση δεδομωσικωσ. η χρωσικωσ Αθωσ
 απρογωσικωσ. αυτη ταπεινωσ τουσ αλαζικωσ
 τραχηλωσ σου προσπονωσ επελεισωσ λατρευσαι
 μετα τα κωσικωσ τα εν Βεζωσικωσ θυσιωσικωσ
 ρωσ μου. αμην.

Ομοσ ταλωσ Ανατολησ, ομοσ εση ειωσ τησ
 εφρωσ ιωστωσικωσ. διωσ οδ' βλεπωσ καταδυ-
 κωσικωσ η προδομεινησ εν της λατινωσ ε-
 σωστωσικωσ. ω εφωσ αποσπαστεσ τοτε μεν. τοτε
 ταπεινωσισωσ. οτωσ βασιωσικωσ των Σαλωσ
 τα ιωστωσικωσ εν εκφωσικωσ ειωσ οδωσ.
 κατωσικωσ τη γωσικωσ εν τη γησικωσ. οι δωστω-
 κωσικωσ εφωσικωσ σουσ αρεσικωσ σου. οι
 αυτωσικωσ μεταβληθησικωσ ειωσ ποσικωσ ε-
 κωσικωσ η πικρ της καρδιασ σου. οι αχλωσ

Β 2

20

Και ἄρξῃς σα μεταλλαγῆσαι εἰς κρείται, ἢ
 μετανοῶν ὀλοφύσας ὡς λοιμῶδες λύκος, ὁ χρι-
 ληνός σασιμῆς τῆς ὀδοῦτας, ἢ ἐν κρηῶ, καὶ
 χαλκῶ συντεφθῆσονται ἀσιταγῆς σα. κρείτος
 σαλφῆ σιδήρ διαβῆσται τὸν ἰσθμὸν τῶν μυ-
 κτηρῶν σα, ἢ τὸ χαλκὸς τὸ ἀσπίδι σου εἰς
 Ἰου Δίδεω: ἔχθρα ἐν τῇ γενέσει τελευτῆ-
 σται ἢ δοξα σα.

Ἰσραὲλ ἑκτακταφάλος, Βαβυλωνίος πύργος,
 τὸ αἰῶνι ἐν ἐκδικίᾳ σε, καὶ Σατανάω σε.
 οὐκ ἀνδρῶν ἰκνῶν τῶν κρηῶν, ἢ ἰσαρίστη-
 σον τὰς ἐκατοστάδας, ἢ βλεψῆς τὸ πᾶν Φα-
 νερωμενὸν ἀπὸ ἀντιλογίας. ἀνάμωπον γῆν ἐπι-
 δομαμῶσθι, ἢ κρημῶσθι, διότι ἡ δοξα τοῦ
 αἰῶνι ἐκ σα ἐκ σα μετὰ ταῦτα εἰς τὸν κόσμον
 Φανερωθῆσεται. γῆν κρη, γῆν σαδερῶ ἕως
 Σακῆ, ἢ ἔξαι τὸν κρηῶν τῆς αἰῶνι Ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ω γῆρας βασιλεία, ἢ ἀπειρος, ἢ ἄβυστος
 ἀσάβωτος, ὡ νεκρῆ ἀκαταρτή! κρη σα

21

Ἄλλο Γερμανία, δότι οὐ ἐστὶν ὁ πόντος, ἐν
 ἢ ἐφθῆσονται ἐν Σαυμάσι. ἐφθῆσονται οἱ
 ἀλαζόνες ποιμένες σου κοσμοκράτου ἐξ εἰς
 τῶν Κρηῶν. ὁ ἄσπερος ἐπαρχία εἰς ἄλλας πό-
 λεις, ἐστὶν κρηαρχία ἀπὸ κλειῶν λογῶν
 ἰστανῶν. οὐ κρηῶν ἐστὶν ἄδωκος, ὁ Κρηῶν
 μέλας ἰδοτεύσει, ἢ ἐπὶ σῶν κρηαρχῶν
 ἀπολυθῆσονται οἱ κρηαρχῶν, οἱ ἰστανῶ
 σα ἰστανῶ σαδερῶ. ὁ Γερμανία! ἔσε σα-
 κρῶς ἡγῶν ἄδωκος, ἢ ἀλλοτῶν, ὅτι
 εἰς υἱὸς σα ἐν τῷ αἰῶνι ἀφῆρας, καὶ οὐκ ἐπι-
 κρηθῆσται ἢ ἀναβληθῆσονται οὐκ ἰστανῶ
 λογῶν, ἢ γῆνται κρηαρχῶν τῶν κρηῶν, σα-
 κρηῶν ἢ ἐν τῷ ἀλαζονίᾳ σου κρη. ἀλαζο-
 νίς, ἢ κρηαρχῶν ἐστὶν κρηῶν τῶν κρηῶ-
 ν σα ἀσπῆρας, ἢ κρηῶν τῆς ἀλαζονίᾳ σα σα-
 κρηθῆσονται, ὅμοι.

Καίτοι, φησὶ ὁ Ἄγγελος τῶν ἐπι-
 λαμῶν, ἢ κρηαρχῶν ἀπὸ μῶν σα ἐπὶ
 κρηῶν λογῶν, ἢ κρηῶν ἐν τῇ κρηῶν αἰῶ-
 νι ἐπὶ ἀσπῆρας. καὶ ταῦτα τῶν ἀσπῆρας
 σα, ἢ ἀλαζονίᾳ σα ἐφθῆσονται ἰστανῶν σα.

22

Λομαί σε παιδεῦσαι. καὶ ἡμῶν, ἀλλ' ἡμῶν ἢ
 πολίω σα ἐπὶ τῆς δόξης μου, δότι ἔχω συμ-
 παθεῖν ἕως σα. δῶν ἐν τοῖς ἀγγέλῶν μου
 ἰλαῶν: ἢ λαμῶν σα ἐστὶν ἐπὶ αἰῶνι μου φῶγγῶ-
 σα, ἢ ἐπὶ τὸν ἦλον ἀλαζονίᾳ. δότι οὐ κρη-
 σιμῶν μετ' ὑπομῶν τῶν ἐκροῶν μου, ἢ ἀπὸ
 ἰκουῶν ἐπὶ ἀγαθῇ ἡμῶν, ἀλλ' ἐπὶ σῶν. ἢ
 ἐγὼ εἰμι ὁ κρηῶν σα, ἢ οὐ ἐστὶν ἢ ἀγαπῆ
 μου, ἢ τρυφῶν μου, καὶ οὐ μέλλει ἐν κρηῶν τὸ
 κᾶλος μου.

Καὶ ἰδὸν ἔσται σα Κρηῶν Σαυμάσι
 ἔχοντας μέγδος. ἐκροῶν σα ἐν Σαυμάσι,
 ἢ κρηῶν ἐπὶ γῆν ἰστανῶν, ἀπὸ ὑποκρη-
 ματος. ἢ ἰδὸν ἔσται ὁ μῶν ἐξ Ἀλαζονίᾳ, ὁ δὲ
 ἐκ τῶ Παρῶ. ὁ ἔσται ἐξ Ἰακῶβ, ἢ ὁ ἔσται
 ἐκ Σαυμάσι. ἢ ἰδὸν ἔσται σα ἰστανῶν ἐκ-
 κρηῶν ἀσπῆρας, κρηῶν ἐπὶ αἰῶνι τῶν κρη-
 ῶν Κρηῶν, ἢ ἰδὸν ἐν κρηῶν σα Βεῖφος ἐκ-
 κρηῶν Λευκῶν κρηῶν, κρηῶν ἰστανῶν
 ἢ ἰδὸν κρηῶν σα κρηῶν σα. ἢ ἰδὸν κρηῶν
 σα, καὶ ἰστανῶν σα κρηῶν σα τῶν κρη-
 ῶν σα τῶν κρηῶν σα, ἢ ἰδὸν κρηῶν σα

23

καὶ τὸ ἔργον κρηῶν σα, ἢ ἐπὶ ἡμῶν κρηῶν
 σα δὲ τῶν κρηῶν μου. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄσπῆρας,
 ἢ τὸ ὠ. ἀμῶ.

Ἔξαι ἐξ αἰῶνι τῶν κρηῶν. ἢ ὁ ἄσπῆρας
 σα ἐστὶν ἄδωκος, σαυμάσι σα οἱ ἔσται
 κρηῶν, ἀπὸ ὁ Σαυμάσι τῶν τῶ Θεῷ ἀλῆθῶν,
 ἢ ἰστανῶν σα ἐκ τῶν κρηῶν σα τῶν κρηῶν, ἢ
 κρηῶν, σαυμάσι σα κρηῶν. ἢ κρηῶν
 σα ἐστὶν ἀγαθῶν, ὁ ἄσπῆρας σα ἀλαζονίᾳ,
 ἢ ἐκ ἰστανῶν ἢ Σαυμάσι, ἢ ἢ Ἀσπῆρας σαυ-
 μάσι ἐπὶ τῶ ἰστανῶν σα κρηῶν. ἢ κρηῶν
 σαυμάσι, ἢ κρηῶν, δότι οὐ ἀσπῆρας τῶν
 κρηῶν ἰστανῶν. ἢ κρηῶν τῶν ἀλαζο-
 νίᾳ σαυμάσι σαυμάσι, καὶ οὐκ ἔσται κρη-
 ῶν, σα μετὰ οὐ φῶν τῶν κρηῶν ἐν τῇ
 Κρηῶν, ἢ κρηῶν ἢ ἰστανῶν μου. ἀμῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ω κρηῶν! καὶ ἀσπῆρας! κρηῶν σαυμάσι
 ἢ κρηῶν σαυμάσι ἢ κρηῶν σαυμάσι
 ἢ κρηῶν σαυμάσι ἢ κρηῶν σαυμάσι

24
 ρίαν νήαν, νίαν Φριπτιν ἔρυσαν. ἢ ἰδὼν
 ῥίπτατο καταφθεῖται τὸν Βαβαλιὸν μανιῶν
 τοῖς τρέστον τῆς Γερμανίας. τὸν τρέ-
 μων τῶν ἰγμίων, τὸν ἀσπλαγχνῶν
 τὸν ἰπερσάτην τὸν ἐχθρὸν τῆ αὐ-
 θεαπὴν γένος. ἢ ἰδὼν λίθος τρέγμος ἀποδο-
 δοκισμασμένος ὑπὸ τῶν οἰκοδόμων. ἐγενήθη εἰς
 περὶ αὐτὴν γωνίας, νηῶν, καταβαλεῖ, συντρί-
 βει, καταφθεῖται, καὶ ταπεινὸν τὸν θεοῦ
 εἰς ὡς προπέτης φεύγειν ἔσθρατος,
 ἀποικας, ἢ περιεργος, ἀπόδημος τρέχει, ζῆ-
 ται ἀπὸ τῶν βαβαίων βοδίων, συλλήματος
 τῶν διοικήσεων, πύτων τῶν δυνάμεων ὡς ἀπε-
 γνωσμένος, ἐν κούβητος, καὶ σαλαπιφίας τῆ
 ζῆνι παραδίδωσι ζῆτον ἀνυγερόθρηαι, τεργεῖται
 μντοι ἐνέρας εἰς ζῆμιαν τῆ πολυμυῖας πο-
 λεμάχῃ ἢ ἀγνάλα ἢ αὐτὸς γῆσται αἰτίας
 τῆ καυῆ, ὅμως ἐν ἐπὶ ἀθεράπυτου. σῆσται
 ἀπὸ τῆς περιεργίας ὁ νίος τροπαιχίης, ἢ με-
 τὰ ἐπιθελαι πανεργίας μαντιοῦται, ἢτοι τεργεῖ
 ἐπὶ γυμνασίῃς ἑαλῆ τῆς Πυλαϊκῆς, ἢν μετα-
 τῶν ἄθλων γῆσται θεοῦ δειμαῖται, ἢ ἀπὸ
 αὐτῆν εἰς τὸν θεῖον ἢ περιβαῖται τὸν αὐ-

25
 ῥῶνον πρὶν αὐτῶν ἀρμάσῃ. ἐγείρεται ὁ
 κρείφεται εἰς τὴν παρθεῖα, ἀλλ' ἂν ἰμαί, ἰδὼν
 ῥῶς ἀπαν τὸ σῶμα καταλείπει, ὅς τις σχεδὸν
 πρότερον τὸν νόμον κατετόμαζε. ἢ ἰδὼν δὲ
 πάντων αἰ δόξαι τῆ δικυχῆ, Αἰοταρία, αὐτῶν
 Ἄλλος Κύριος ἄλλος Μακρίων ὁ τῶν Ρω-
 τῶν Μονάρχῃ τῶν ἀπὸ τῶν τοῦτον νηπῆς, ἢ
 ἱερέμαχος γῆσται, ὑποτάττει βαρβαροῖς πλα-
 σίνοις τὰ σῶμα, ἔσεται τῶν ἢ ἐπαρχίας ἀε-
 μασί πτομτος, καταταλεῖ Φοβερὸν τὸν Βασι-
 λεον, ἢ ἀναγλυθὸν εἰς τὸν σύμμακα κόσμῳ
 αἰσὶ γῆσται νίος Φριπτιν ἱμπίον. ὁ κόσμος
 βλεπει, ἐλευθῆρος αὐτὸς γῆσται ἢ προσεῖ
 ἀντεγῆσται τῆ ἀποδεδῶθαι ἴσται τὸ ἐσῆμα, καὶ
 τῆς ἰδίας αὐτῆ φίλος δόδοι ἐπὶ σῆσται τῆ
 ἱεῖτος κατατροπιδέντος, χαίρει ἐν ἰσῆν ὁ
 Μονάρχῃ. ἀλλ' ὅμως μολις πλεθῆται ὁ ἐπὶ ἡ-
 λαιος αὐτῆ πτομτος ἢ ἱγναταλῆς τὸν Βα-
 σιλεον, ἐπὶ βίαι ἀπαιθεῖ ἱμπίος, γῆσται
 ἰσῆσται εἰς τὸν θεῖον, ἢ λησῆσται τὸν ἰσῆ-
 σῆσται Π. οὐ. βρωγὸν τὸν Βασιλεον, τῶν
 σῆσται, ἀλλ' ἰσῆσται εἰς ἰδίας δόδοι

26
 ῥῶνον ἐγκαταλείπει τὸν Βασιλεον, δικυχῆς Κύ-
 ριος εἰς πλῆον βιάζεται τὰ κακῶ του. δὲ
 γυμνασίῃ ἀπὸ τῆς Μοναρχίας ἔρυσαι τῆ
 κατοχῆν. ἢ δευτέρα ἐκαῖ ἐπὶ ὄρος, ἢ τρίτη εὐ-
 τυχῆ, ὑπόδεται τὸν τρίτον Πέτρον εἰς τῆ Κο-
 ρυῖαν. ὁ τέτατος πῆτος ἄρχεται τὰς δόξας
 ποιεῖν. ὁ δὲ πέμπτος εἰς τὸν ἰσῆσται μέλλει
 ἀπλωσεῖ τὸ τῆ ἰσῆσται ὀσμῆς, ἢ τῶν
 Ἰσραηλιτικῶν ἀφανίσαι τῆ δυνάμιν. ἔσεται ἀ-
 νεφανῆσ ἀβαλαγμῶ τῆς Δ. σῆσται τὸν Μπῶ-
 βαρον ἐκροῖ τὸ ἱμπίον, ἔσται τῆ θεῖον δε-
 σῆσται Ἐρχεῖς, ἢ πλῆον τῶν τῶν κατεβῆ-
 ζῶν τῆ θεῖον, δῶσει τοῖς υἱοῖς ἢ ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν τὰ Διαδῆματα, ὅπως ἐπὶ αὐτῆσ τῆν κατὰ
 τῆ Θεῖ τῆς πῆτος ἢ ἐπὶ αὐτῆσ ἀδῆσται. Γα-
 λῆσται τεταπεινωμένη. Ἀλῆσται ἢ παρῆτος ἀπο-
 λῆσται τῆν κῆρον. ὅμως ἢ ἔσεται τῆ Αὐγῆτος
 ἀποδῆσται εἰς εὐχῆσ, ἢ ἀποῖται. νῶν, νῶν,
 δαυμάσται. ἢ γὰρ κακῆ σῆσται φροσῆται ἢ
 πῆ τῆσ ἀποκαταστάσεως βίβῆσται ἔσται ἐπὶ
 δευθῆσται ὁ υἱὸς αὐτῆ ἀσφαλῆ εἰς τῆν δε-
 σῆσται. ἀφ' ἢ ἢ ἀποδῆται ἀλλογῆσται, ἢ ἢ
 ἀποκαταστάσει κατεταρῆται ἢ τῆς ἀφῆσται

27
 ῥῶνος ἰπερβῆται ἰσῆσται. ὁ ἐν αὐτῆ ἰσῆσται
 δῆς φόβος προσῆται αὐτὸν ποιοῖ, ἢ ἀπο-
 τῆ καταπῆτος αὐτῆ κούβη τῆ προδῆμῳ ἰ-
 μεχῆ. ἢ γῆσται ἀποφείρεται. ἢ τῆ ἰσῆσται
 δῆτος δυσῆσται ἀνακαμῆτος ἰσῆσται τῆ
 εἰ καὶ μετὰ ταῦτα ὀδυνηρῶ δαυατῶ βιαδῆσται.
 τῶ νῶν αὐτῆ ἀφῆσται πῆ τῆ ζῆσ τῆν αὐ-
 βῆσται.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
 Πῆσται Φωτῆς Ἀγγέλι τῆ Φυλάκῆσ
 τῆν δευτέρα τῆν τῆ κόσμῳ, λεγῆσται ὅσως
 υἱὸ ἀνθεῖται, ἀνάβλεψον, ἀνάβλεψον πρὸς Ἄε-
 πτον, ἢ ἢ πῆ τῆ τῆ μέγας Βασιλεῖα ἀνακατῆσται
 κατὰ τῆ δῆται ῥωμαῖαν δόγματος. ἔσεται αὐ-
 τῆ καταφροσῆσται, ἢ γῆσται ἐχθρῶν θε-
 ρῆσται. σῆσται νόμος κακῆ, ἢ πῆν κα-
 κῆ δῆσται. καὶ ἰδὼν τῆς μεθῆσται
 ἐχθρῶν Βασιλεῖς, ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆτον
 ἀναδῆσται εἰς εὐχῆ. ἔσται λέγει ὁ Ἀγγέλιος
 Κιρῆ. καὶ ἰδὼ ὁ νίος μεθῆσται Βασιλεῖν
 γῆσται ταχῆς ἰσῆσται εἰς ἄσῆσται

28
 ναϊκός, καὶ ἰδὲ σχεδὸν ἄτος ζήμιος ἢ καταδραμαίσει αὐτὴν, δίδει αὐτῷ ἰδοθῆ τὰ παιδείαι τῆν ἀκραντὴν ἔξωσιαν, ἢ ἰδὲ ἰβίαζε τὰς συνδρακας, ἢ μετὰ τῶν παραδρομῶν τυραννικῶν ἐπιχειροῦσα τὸ τὰ ἔτιον κτήμα. ἀλλ' ὁ Γαλακτικὸν ἰπάγηται, ὁ νῆος Βασιλεὺς ἀγει ἡμῶς εἰς τὸ μακρόν, ἢ ἡμῶς ὡς ἀπαλαγχα θυματα, ἢ λυκοὶ λιμώττοντες ἐπὶ τὰ ὑπλότατα ὄρη ἀφίσταται τὴν ζωὴν, ἢ Φωπῆσι) ἰγυκαταλειμένα τὰ ἐπιχειρήματα ἡμῶν, σκοπεῖτε μάλον ὁ ἀλλοιοὶ εἶποι, ὁ Μπαβαςος γηεται, τὰ μεγαλυ Καρόλι τῷ διαφικῶ Στιφάνω κέρταται, ἀλλ' ὁμοί, ὀδυρῆν παραδειγμα, εἰς τὸ γ'. ἔτος τελειῶσιν ἐν τῇ ζωῇ ἢ τὸ βασίλειμα αὐτῆ. ἢ τὰ ἔφθῃ ἰδιωμαρίζοντο εἰς τίσιμα μέρη, ἢ ἰδὲ πρῶτως βραχέως Φορῶσιον κατήκον, κατεφάρβε τὴν αἰκμηάν, ἢ ἰδὲ Φωπὴ λέγεται, ὁ προγονοῦ, Ἀόριμα ὑπερχεῖς εὐτυχῆ. καὶ ἔση ὁμοίως ἕως τῆς εβδόμης ἡμεροῦς, ὅμοι ἕως ἀποσπῶντας τὰς Λακας. ἀφῆρῶσι αἰ εὐχῆσαι, ἕως ἄς τὸν νεομαρακῶν τάνουσι αἰ δίδει σὺ βλεπε ἀδιαντῶσι τὴν μεγαλοτέρου ἰδῶ

29
 Δρωμένη τὴν ἔξωσιαν σὺ, καταφρονητικῶς τῶν συνδρακῶν, καὶ ἀπερῆματα τὰ ἐπιτάγματα σὺ, ἢ τελευτῶσαι τῆ διαδοχῆ σου ἄς μοῦν γυμναστικῶς ἀουσιον υἱὸ ἀδρωτοῦ ὄσαι λέγει ὁ τῷ Κυριε Α' γυλος τῇ Ἀσέρια. ὁ λύχους σὺ ἀπορῆφθῆσαι, ἢ λαματίς σὺ ἀποσβεθῆσαι, καὶ μετῆς ἐν σπῶσι. διότι ἰσθαλεύθης ἀπὸ τῷ προτίου ὄρου ἢ ὁ ἔχων τὰς ἐπτά ἀτέρας ἐν χειρὶ, ἐπὶ αὐτῷ φαίμασι αἰ τίπτα, ἢ βάλῃσαι ἐκ τὴν γῆν, ἢ συστρέβασαι καδῶτες πῆλας, ἢ πῆλασιν σπῶσι, διότι ἀπειρομηθῆς, ὡς περ μαδυσμένη ἀπὸ τῷ γυλικῶς τῷ λιμῶδες ποτηρίῳ, τῆς ὑπεραφῶσι ποτῆς, ἢ ὁμοία ἰατη μοιχαλις γέγονας. σὺ νομίζεις ὅτι εἰρήθης ἔτιον ὄρη, ἀλλ' ὁμοίς ἔξωσῆσαι, ἢ νομισασιμασιον ἀποσπῶσι, αἰ παπῶι εἰς μαχίας αἰ σποτῆσαι, ἢ τὸν πῶν σὺ ὄγκῶσι. ἐκ ἔξωσῆσαι πῆν τῷ παρῶ τῆς ἰσημῶσεως σὺ, εἰς ὅν δρωσῆσαι ἐπὶ κατεφάρβῶσαι, ἢ τῶν ἀφῆρῶσιον σὺ καδῶς ἢ ἄλλοιῳ πῶσῆς τῆς πῆλας ἔγῶσι τῶν δαδῶ. ἐπὶ τῇ ἐπῆν ἰσπῶσι αἰ εἰς ἡμῶς σὺ, ἀκρῶσιον ἰσπῶσι, ἢ ἀπορῆματα, ἕως ἀπορῆματα, καὶ ὁ Α' ἔτος ἀπορῆματα

30
 ἔτσι λέγει, ὅτι ἡ διαδοχὸς γυνὴ σπῶσι ἀποκρίσῶσι τῆς τῶν προγονῶν ὑπερχῆν ἢ τὴν πατρῶν κατὰ λημῶσαι κατὰ λημῶσαι. ἢ ἰδὲ εὐχῆσαι, προφῆσαν ταῦτα τὰ λόγια, ὁ γυναι δεσυχῆς, τῆρας παρὰ ψῶσι, ἢ βλασεῖ ἀπερῆματα. ἀλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' φανῆσαι ἡ διαδοχῶ γυνῆ. Ἀσέρια σὺ ἐν τῶσῶσι συμφορῶν νομίζεις ὁμοί, ὡς ὑπαρχεῖς εὐδαιμον, ἐν ἀσέριας μακαρίος, ἢ ἐν βδελύγῶσι ὄγῶ. ἰδὲ ὁ ἀνωθεν ἀπτερῆς σὺ παιδεία, ἢ τὴν πλαστὴ ἀγῶνῶτα, ἢ ὑπαρῆσιον ὁ κοσμος καταλαβῆ τῶν προγονῶν σὺ, οἰκῆς ὡς ληκοὶ ἀρκαγῆς, ἐν διεμασι προβάτων ἐνδεδυμένοι κατασκόρζον τὸν κόσμον, ἢ ἐλαμβῶσαι τὰ τῆς ἔτιον, ἢ τῶν τυραννικῶν τῶν ἄλλων τὰ ἀγαθῶ, ὑπὸ τὸ πρῶβλημα τῆς ἀνδροκῆτος, αἰ ἔτιον ἰσπῶσι τὸν θεῶν ὑπὸ τὸ ἄθος τῆς ἐλαβελας, ἀδικῶ, ἰσχυο, τῶν νεμῶν παραβῆσαι ὑπὸ τὴν εἰδείην τῆς οἰκονομῆς. καὶ, καὶ ἰδὲ ταλαίμαχος ἔση ἢ ἀφῆρῶσι) ὁ οἰκος σὺ ἔση, καὶ ἢ ὄφεις μετῆ, ἕως ἢ φαιεῖ τὸ εἰλογητικῶς ὁ σὺν αὐτῷ ἔρχομενος ἐν ὀνόματι Κυριε. ὁ ἄλλῃ Ἀσέρια

31
 ΑΛΛΑ ΛΑΜΟΝ. Ζ.
 Ἐβλεπε πρὸς Ἀσέρια, καθὸς ἐπροσῆχθη, ἢ ἰδὲ νῆφν ἐκ πολλῶν διαφῶν χρωμάτων, ἢ ἰδὲ ὑπὸ τὰ ἔφθῃ εἰς τερατῶδες ἴσως ἔσχη τῶν ἕκῶν ἐξτελωμένη. ἢ αὐτῆ ἰπολυοικηλῆτο ὑπὸ τῶν διαφῶν ἡφικῶν χρωμάτων, ἢ ἰδὲ ὁ ἴσως ἔχει ὄρασιον περιμαλῆ, ἢ πρόσωπον γυναικῶς εὐγενῆς, ἢ κεφαλῆν γυναικῶς εὐτόκου. ἢ ἰδὲ Φωπὴ ἀγῶνῆτος ἔλεγεν, υἱὸ ἀδρωτοῦ, ἢ ἰσπῶσι λάβε τὴν σκεπῆν, ἢ ἀποκεφάλισον τὴν φῆραγῶσι μῶρη τῆς Ἀσέριας, ἢ ἡφῆσαι τὸ γένοιτο τὸ καλύψαι τὴν ἀδιανῶν αὐτῆς, ἢ ἕρα κλαίειν πικρότατα, ἢ ἰδοῦσαι μακαρίαι τὴν ζωὴν τῷ Παγωσι. ἢ ἰδὲ μοι ἀπερῆθη ἀξίως, διὰ τῷ δούλε τοῦ Θεοῦ ἐπιβῆσαι μὴ ἰσπῶσι) ἢ Ἀσέρια ἕως τῷ πῆνῆτος ἀρῶσι. ἢ ἰδὲ εἰς σπῶς, ὡς περ σῶσι ἐκ ἡματος ποκῆσι καὶ μοι ἔλεγεν, υἱὸ ἀδρωτοῦ, λάβε ταῦτην σὺ σφῶσαι, ἢ ἰσπῶσι εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἰσπῶσαι αὐτῶν ἀπὸ μῶς ἀρχῆς ἕως ἔτιον. ἢ βλάψῶσι τὸν Ἀκτολογικῶν ἀσπῶσι. καὶ ἰδὲ ἔλαβῶν σὺ σφῶσαι, ἢ ἰσπῶσαι αὐτῶν, ἢ ἰδὲ ἀπορῆματα

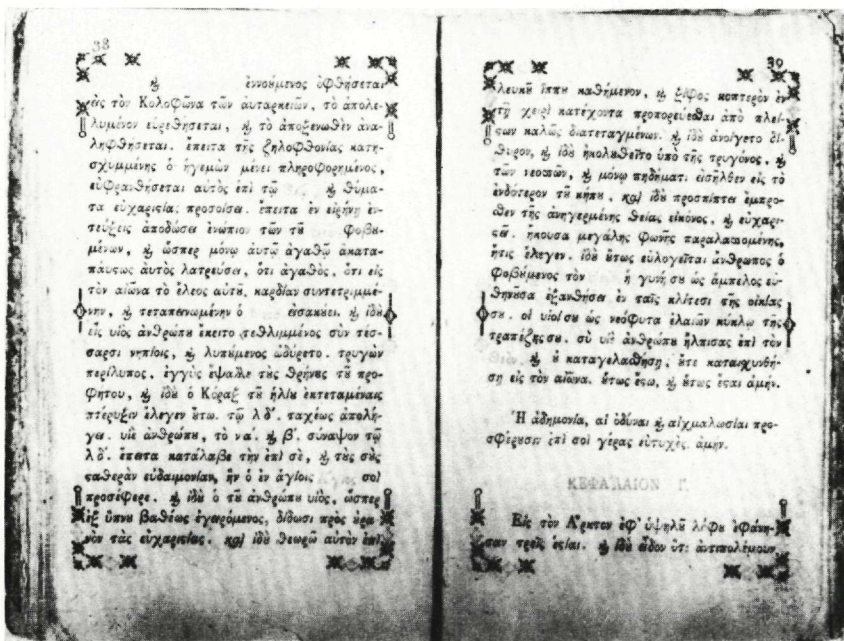
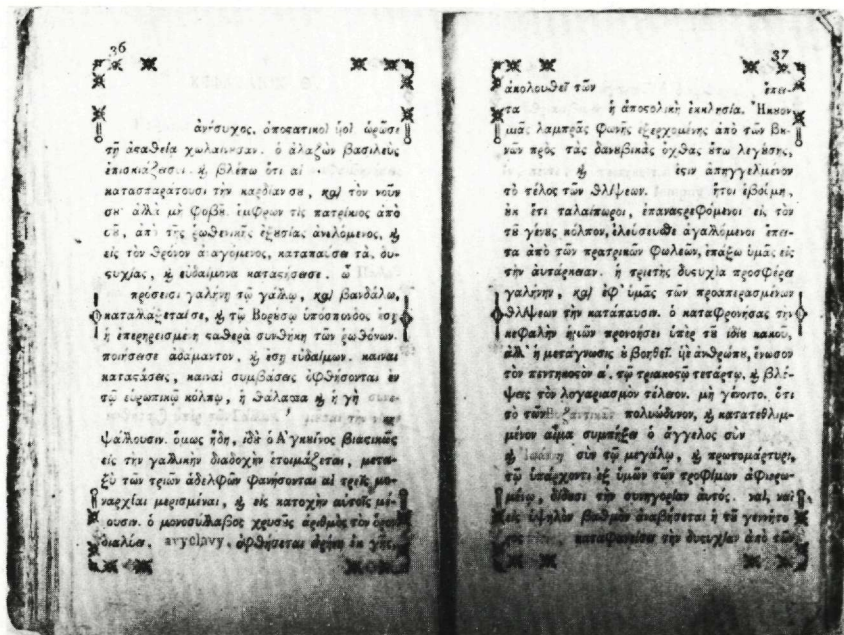
12
 σα την εκτην εκατονταδα, η ερηνα του αριθμου, η ιδιαιτερα τον
 οσον παρκειει της οφθαλμης τῶ
 ος τις ηεπασε την κορυαν απο της
 κεφαλῆς, η ελαβεν εις αυτη βιαως το ση-
 πτρον, η κατεδρασε το τῶ βασιλειου.
 η εγενενη ερηνα της τελειος, η κληρονομος της
 θυγατρως. εκεινησαν τον τῶ
 αριθμου, η οσον την εκατονταδα την
 παρνομον εναλαβεν της Ασερίας, η Ετερείας.
 η ιδη τρεις τανκοι Αλιερας, κατενιν οφαι-
 ρειας, η ιδη της Ετερείας, αι δυναμεις αφαι-
 ρονται, απο τῶ ιδιου φαρμακῶ των προχρισμων.
 η ιδη νεανικος Βασιλευς Ἰμφορος, η Ἰχυρος,
 η οσον αυτον την βασιλεια εν τῶ ἰσθμῶ ὀλο-
 κληρει εκατονταδι, με τῶ τῶ τεσσαρακονον αρι-
 θμου, συνδρακα τελειῶ ες κελιας, η ιδου
 βλῆτω οτι ο βασιλευς γινεται παραβιατης των
 νομων, καταφρονητης των συνδρακῶν, η αδε-
 των τῶς ὀμολογιας, γινεται αυτεθῆτος μετα-
 ρυ των κρατητων, γινεται αυτεθῆτος μετα-
 ὀλοκατικῶν, η φρονητης ος το ετερον κτῆμα
 εφεντα εν τοις ἐκλετοις ψηφοις, καθάπερ

39
 πιστοτος διαποτης, η ὡς αυτεθῆτος γινῆτος
 αυτεθῆτος διελθει τῶ γεματικῶ Ἰμφοριου. τῶ
 δουλει Παβρεω εγγυησει το διδδμα. οσι
 οσον οι Γαλλοι μετα προχειου ερατίας, κη
 πηλθ θυμῶ εκ Γερμανίας. αλ ο
 δουχεη τι μελα γενῆσαι, η καταβαλεη αι-
 σον, εφτε τῶ χειροισι εις τῶ κηπῶ, η περ-
 σαις τῶ Ελῶ, η καταδρασεις τῶ
 η καταπερασεις τῶν Φεβον, η τρεμων, η τῶ
 μαιωτικῶ μῆρη των ἀγχαλα η ἀπο
 των αποτηματων ση χαρῶν ἰχθῆς, η δευτε-
 ρῶς ση γινῆ το τῶ σαματικῶ οσιετρον δουρεσι
 ται τῶ Λαρω, ο τριτακῶς τῶ
 ἀπελευσῆται, ἀλλῶ μετῶ ταυτα δυναμεις
 φαηται της Ασερίας, η ἰσχυρῶς κη
 φησῆς ἀγῆ, βλητωσι ἀποκαθνευμῆτη η
 συρεβῆται αυτης κηρας κατη γυ-
 μιτος ο οσιετρον ἀπο τῶ θυμῶ. ο με-
 λων τῶσιποσις, ἀντιχῆλος αυθῆτος
 τῶς τῶσιποσις αυθῆτος, η αἰχμηλῶς,
 ο δουχεης γενῆσαι, κατανοση το Βαλεος τῶ
 αυτεθῆτος γινῆτος, η το σαματικῶ γινῆτος
 οσιετρον τῶ η αυθῆς κρατηατρον. οσιετρον

14
 τῶς βασιλευς γενῆσαι το βασιλειου ἀποτομῶς,
 τῶ τεσσαρακονῶ ἰτη. ἀνακῶ ἰκῶν, η βει-
 ρος δουχεης, μετῶ των γενῆτων αυτῶ κα-
 ταβασιου ἀπο τῶ Φεβον, κηρονοι αυθῆ γιν-
 ται, οτι τριτη γινῆ νεανῶ μελα βασιλειαις,
 ο προκαταγγελλῶσι. ἰθῶς Γερμανικῶν,
 Βαυδαλοι ἀσῆτοι. και, και. εφπατημῆτους
 ἰακ. ο. ο. και, η ο Αλιετωρ η κηρῶ εν τῶ
 εἰδιωμῶ φησ. αἰρητικῶν λεγῆτος μελοι τα
 προτῆρ οσιετρον φαησονται ἰδῆν τῶ βα-
 λεῶ τελος εἰς τῶ οσιετρον εν τῶ Γερμα-
 νικῶ κηρῶ. αλ εν τῶσιτω ἀνιερῆτος η συμ-
 μετῶθητι μενη τῶ παρανοση τοις ἰχθῆσι, οη-
 λεση, ο προεκατης βασιλευς Φοβῆται της
 τῶ εἰρηου δουρε, η ἰσχυρος κατῆ τῶς τῶς
 διαμῆτων αυθῆτος. ομως μετῶ το περτηκοσον
 ἀλλαμβαση της χαλιμῶ ἰσχυροτῆρ
 της προτῆρς βασιλειαις βασιλευς τῶ
 εφθενκῶ ἀταραξῆς, οσιετρον κηρῶ. ο αι
 οσιετρον της τῶσιποσις. η οσιετρον συμφορῶ, δε
 γαλλῶν Αἰσῆρα δουχεης αυθῆς, ο οσιετρον
 βασιλευς ζετει τον τῶσιπον ἀποδρατικῶς το
 αυτῶ οσιετρον, ἰνα μη η μενη μετῶ ἀλλῶ

35
 ἀνῆγει τοις τῶ ἀρεσπον, η ἀειδημῶ
 σαι προς τῶ τῶ ἰρηου μῆρη αυτῶς καροτημῶν
 ο κηρῶτος ἰγῆμων των οσιετρομῶν
 ἀφῆτος) εν τῶ οσιετρον, η εθῆμῶν τελειος
 ἰρησῶν εν τῶσιτω ἰσῆμῶ διησει). ἀποκαλύ-
 πτησι οι ποηρο) τῶ σφραγῆσα, η εν
 τῶ μετῶ ταυτα μεταμορφῶσα αι οσιετρομῶν
 πολησῶν καροτημῶν εν μετῶ κηρῶτων.
 ἰθῶ, ἀειφῆ μῶ προσφῆδῶς βλῆτωσι προσκα-
 λεσῆτη: παιδῆτος. δουρεται η βασιλευς κη-
 ρῶ. η εφφανῆσῆται οσιετρον
 εἰλησῶν, η των ἰσχυμῶτων δουρεσῶν ἀλ-
 θες μενη γινῆται. τῶτο εν τῶ κηρῶ ἀειδημῶ
 της χειροῦς δουρεκαδῶς ο χειροῦς προγεφῶ, οη-
 τοσι σαφῆσῶν. η ἰσχυροσι ποηται. εἰδαμῶ-
 νων ος βλῆτω. ἀλλῶ συμφορῶ ἰσχυρῶν
 η δουρετω το ἰσχυμῶ βασιλευς εν τῶσιτω.
 η ἰσῆρ κηρῶς το ἀειδημῶν βερεφῶς σαφῆσῶ-
 σαι εις τον δῆμον κηρῶτων, η ἰσχυροσι. τῶτο
 τῶσιτω με βλῆτω.

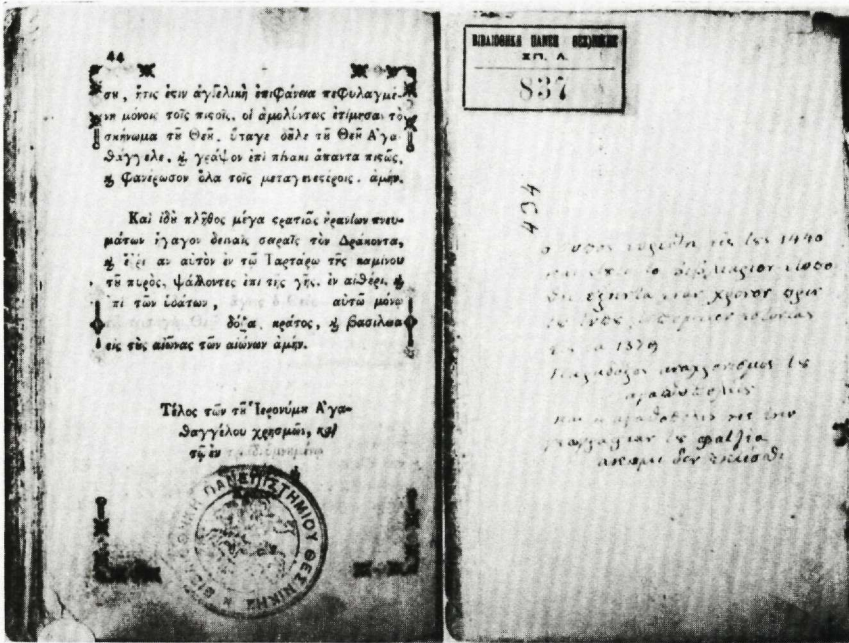

40
 ἰσχυρῶς εἰς ἀφανισμόν ἐὸς κατασάτι. ἢ ἰδοὺ
 ἦσαν τα ἀκόλουθα λόγια εἰς λατινικὸν βίωμα
 ἀλλὰ τὰ προ
 σερὰ τῆς ἐπιθυμίας παρετάθειαι ἀν' ἑσέων, ἐὰν
 ἐπιθυμῶς κέρδος, ἔχει, ἢ κτῶσαι, διότι ἐξ ἀνα
 σθεν ἐπιμάλα τῆν τῆν καρδίας γνησιότητα, ἢα
 ἢε περ' αὐτοῦ. ἢ ἐμμητός, πρὶν τῆν κτῆρας πρὸς
 τῆν ἰωδύην ἐπιμάλα τῆν ἀ. ἠδὴν σοφίαν, ἢα
 σὺ δοξάζῃ εἰς τῆν τελειότητα. ἐν Κυρίῳ ἡμῶν
 ἐρ' ἰστῶσαι τὸ ἀξιωμα κρείται, ἢα μὴ ὑπερ
 βαλλόντως διακ' ἀναδέματος ἀποτίσῃς. ἐπὶ αὐτῷ
 ἔπαυσει ἢ Φωνῇ, ἢ ἰδοὺ ἐφαίν' εἰς
 ὅς τις ἐψάλλε τῆν κτῆσαν. ἢ ἰδοὺ ἄδον γινώτ
 κα εἰγνή, ἔξελαιμῆν, γινώτ, ἢ ἀποστῆ
 ρυσαι, πρὶς ἔλεγεν ἄως, ἔξελθε ἀπ' ἡμῶν Σα
 ταῖν ἢ ἀσκαυθίτῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. ἢ
 ἰδοὺ κτῆρας παρεπλήσιζε τῆν μακαρίων θείων
 ἀετῶν αὐτῶν μετὰ τῆς κτῆρας, ἀλλ' ἢ γινώ
 μῃ γινῶ αἴων αὐτῶν, ἢ ἰδοὺ ἐπὶ τὸ κτῆρας ἐστὶν
 ἰδοὺ ἔξελαιμῆν ἀπὸ τῆς ἀκατακτάτου βίβ
 λουσε πλοῦν προσέλιθ, ἢ ἀκατακτάτου κτῆρας
 ἐπὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἰδοὺ κτῆρας ἐπὶ αὐτῶν, ἢ ἰδοὺ
 τῶν, φωνῆ, ἀνατίων, κτῆρας

41
 ἢ ματῆν ἰπ' ἄρας. ὁ Σαββατικῶς ἐστὶν ἐπι
 τῆς τῆ θείου νόμου. σὺ τῶν σαββατικῶν ὑπ
 πάρχῃς ἀναδέμας ἢτε σχεδὸν διόσῃς. ὅπερ ἐξ
 τῆς συλλαβῆς, πρὶν γινῆ τῶν σαββατικῶν ἀ
 ποκάτῃς. ἐὰν πληρώσῃ τῆν ἡλικίαν τὸ λ'. ἔτος,
 ἐπ' ἀρτίους σχεδὸν πρὸς μὲ διποχῆς πέντασε.
 καὶ, καὶ. τὴν τεκτονικὴν ἀρσασίαν τὸ βασιλεὺς
 παύλ' ἀποτάμου ἀπογοῦν. ὁ Γερμανικὸς βασι
 λεὺς εἰς τῆν ἀναδοχῆν καθίστηται, ἀναρρέφεται
 ἡμῶν εἰς τῆς ἰσθίους αὐτῶν λιμνῶν, ἢ τὸ Τ
 βερνικὸν ἐλευθερῆται. ἢ ἰδοὺ φωνῆ ἀγνῶστον
 ἐπινοήτῃν λέγουσαν, οὐκ ἀνδρῶν, ἀλλὰ τὸ
 ὅραματῶν τῶν, ἢ φῶν, ἢ ὅσῃ μακαρίων,
 κτῆ συντετός. ἴσατα ἰσαγα, κτῆ ἔμμεσον αὐτῶ
 κτῆστον τῶν Ταβερῶν, ἴτοι κατῆλον ἐπὶ τῆς
 χρεσίωτας ἐν ποτιολῶν, ἢ ἀπὸν φῶν, ἢ δευ
 ερῶν, ἀναμάτω. ἢ ἰδοὺ ὑπερῶν, ἢ ἰδοὺ ἄδον,
 δεῖ ἀπελῆζε τῆς τυφλῶς ἡπῶν, ἢ ἔλεγεν αὐ
 τῶν τὰ λόγων, ἐπὶ τῆς περὶ αὐτοῦ, ἢ ἔμμετῶν ἡ
 ἄρας, ἢ τῶν ἐμῶν ἀετῶν γ'. ὁ εἶς ἄδον, πρὶς
 ἐπὶ αὐτῶν, ἢ φωνῆ ἀγνῶστον εἰς τῶν κτῆρας
 ἀνατίων. ἢ ἰδοὺ φῶν, ὁ ἕλως ἄδον ἐπὶ
 τῶν κτῆρας, ἢ ἰδοὺ ἄδον, κτῆρας

42
 γινῶ τις ἐπισπίδει εἰς τὸν ἕμνον τῆν λευκ
 ἰσχυρῶς περιετῶς, καὶ, καὶ. ὁ τυφλὸς ἔρεν τὸ
 φῶν, ἢ ὁ λαμπερῶς βλεῖω. ἐστὶν τυφλός, πρὸ
 σῆς οὐκ ἀνδρῶν. προσέχει, διότι ὡστὶν ἀρσασ
 μαὶ τίλος ἐπὶ τῶν ἐπιθυμῶν. ἢ ἰδοὺ συλα
 γωγῆ περὶ αὐτῶν. ἰδοὺ αὐτῶν τῆν πανεύην ἰσπα
 ρικὴν ὁδὸν ἀνιετῶν, ἢ ἰδοὺ ἔξφο, κοπτε
 ρῶν ἐφοβίεζε τῆς λαμβανόντας τὸ παρῶν
 μίγα ὄνομα τῶν ἐν χρεσίω γινώτ
 σῶν, ἴσο μορμολύκων ἀρτίς ἑγκεκρυμῆν
 ἔχοντες τῆν ἀσβῆσαι οἱ μακάριτοι πολιταίς
 κτῆρας ἢ πλοῦν δερεμαῖοι
 ἢ ἰδοὺ ἔλεγέ μοι, οὐκ ἀνδρῶν, βλεῖται, ἴτοι
 οἱ ἀρσασίς λυκοί, ἴτοι οἱ ἀρσασίς ἡμῶν
 πρὸ τῶν σαββατικῶν ἄνω, ἢ πρὸ τῶν ἰεραμῶν
 ἐν ἄδῃ τερατῶδους Κερβίην ἀποτίσῃς τῆν ποι
 ἠν. ἔπειτα γινώσαι οὐκ ἀνδρῶν, ὅτι ἄρας ὁ
 ἀνάσας Σατανικὸς τῶ ἄν συλλῶνος, πρὶν μὴ
 ὁ ἄ. αὐτῶ εἰς ἐκλήρωσιν τῶ λ'. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 αὐτῶν ολοκληρῶς ἄρας, ὡς ὄνομα παρῶν γῆ
 ἢ ἰσπαγμῶν ζῶα ἀσπαγγίως ἀνατωθῆσ
 ἔται. ἢ αὐτῶ αὐτῶν ἴτερον παρῶν ἰδου
 ἢ φωνῆ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον ἀπολίσα, τῶ
 κτῆρας

43
 ἀσπίς τῶν διαβόλων σκληροί, τὸ ἐν ἀνδρῶν
 φανερῶν ὄσῃν, ἰδοὺ μὴ παντελῶ ἀφαν
 ἴσῃς. τότε κτῆρας ἀρσασίς ἀρσασίς τῆς θείας
 προίος διαγῶσα ἔς τὸν κόσμον. κτῆ σχεδὸν
 μεταξὺ τῆ τέλους τῶ ἀφανισμῶ τῶν ἐπαρτων
 ἀδίων. ἢ ἀρσασίς λυκοί, πίντες ἴσῃσῃς
 τὸ ὄνομα κτῆ ἡμῶν. φῶν τῶ
 μεγάλῳ τῶν αἰώνων ὄρα. δεῖτε, δεῖ
 τε ἢ γινῶ εἰσθίους ἀγαλλῶν ἐν ψαλμῶν,
 ἢ κτῆρας. ἐν τῶν αἰώνων ἰσταίτε, ἢ σαλτῆ
 ζῆ, ὄρῃσῃς τὰ κτῆρας ἡμῶν, ἐγκώσῃς
 ἴσα ὄνομα, ἴσῃσῃς τὰς ἀρσασίς, κτῆ
 ἀσπασίς ἡμῶν, φῶν τῶν ἐκ τῶν λύκων
 ἡμῶν. πρὸ αὐτῶν ἀρσασίς ἐν χρεσί
 ἡμῶν. χρεσίσῃς ἐισχυρῶν ἴσῃσῃς τῶ θείων
 τῶν μεγάλῳ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. ἐν αἰ βίβλῳ
 ἡμῶν ἐν σαββατικῶν ἐν πολλῶν ἴσῃσῃς αἰ
 σῃς κατεμάλιων, φῶν τῶν ἴσῃσῃς οἱ ἴσῃ
 σῃς τῶν ἀρσασίς ἡμῶν ἴσῃσῃς τῶ θείων
 ἴσῃσῃς, ὅτι εἰς τὸ αἴων ἐν ἡμῶν αὐτῶν.
 ἀρῆ.
 Τῶ ἀνδρῶν, ἀπὸ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας
 κτῆρας

Χειρόγραφη σημείωση στοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἐμπρόσθιου καλύμματος.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρὰ ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερὰ παραχῆ. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρίξε δεινῶς, ὡσπερ ἦχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαγευμένου Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρῆσει τὸν ὅμοιο προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηκостὸν ἀριθμόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφομένη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμουμένην προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγε μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἐνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονεῖα θεωρῶ ἑμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφροννημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῶ συμφέροι. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατὰφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγε μοι ὄλεθρον ποιῶσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κοιλαλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσαι τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαινε ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξῆμισε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἣτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω. Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαί, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτενεῖ, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πεντήκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμὰς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ Ἥλιου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαροῦ ἢ λαμπράς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἠρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εἰλικρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συνηγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἀλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιούχος.